

MRAVENČÍ LISTY č.1

Vážení čtenáři našeho mravenčího časopisu, vítáme vás všechny v prvním čísle (březnovém) roku 2017 našich Mravenčích listů. Přejeme vám mnoho zábavy a abyste se s námi nenudili.

Milé čtenářky a čtenáři dnes se Vám po delší době dostává do rukou další číslo našich MRAVENČÍCH LISTŮ.

Přeji Vám mnoho zábavy a poučení při jeho čtení. I vy máte možnost zapojit se do jeho tvorby a to nejenom články, ale i kresbami a fotografiemi.

Redakční radě přeji mnoho trpělivosti, úspěchů a mnoho spokojených čtenářů.

Vaše ředitelka Helena Plachá

V úvodu začneme významnými dny a událostmi.

Muži pozor

Mezinárodní den žen

8. 3.

Mezinárodní den žen, který většina z nás zná pod zkratkou MDŽ vznikl díky stávce švadlen roku 1908. Právě švadleny z New Yorku stávkovaly za zlepšení životních podmínek. Cílem tohoto boje bylo získání volebního práva pro ženy, následoval boj za rovnoprávnost a spravedlnost a samozřejmě mír. V průběhu dějin se oslavy měnily, v živé paměti máme například socialistickou propagandu a nezapomenutelné karafiáty, ručníky, chlebičky apod.. Tento den protestují např. feministky dodnes. V mnoha rodinách v ČR se MDŽ slaví do dnešní doby, přestože od roku 1990 není MDŽ oficiálním svátkem.

Den spánku.

Světový den spánku 17.3.2017.

Světový den spánku je každoroční událost, která je oslavou spánku a kdy se pořádají akce k důležitým otázkám, které se ho týkají. Pořádá ho výbor světového dne

spánku, který spadá pod Světovou asociaci spánkové medicíny (wasm). Jeho cílem je snížit dopad zdravotních rizik na společnost prostřednictvím lepší prevence a kontroly. Světový den spánku připadá na pátek před březnovou rovnodenností, a proto se datum jeho konání každým rokem mění.

Josef 19. 3. 2017

([hebrejsky](#) יְהוֹשֻׁעַ) je mužské jméno, jež má tento význam: „Ať ([Hospodin](#)) přidá“^[1]. Nejstarší [biblická](#) zmínka o Josefovi^[2] se týká syna patriarchy [Jákoba](#), jenž se stal praotcem dvou [izraelských kmenů](#), konkrétně kmene Manases a kmene Efraim. V Bibli jsou však zmínky o mnoha dalších mužích téhož jména.

Popularita tohoto jména má sice sestupnou tendenci, ale i přesto se udržuje mezi třicítkou nejčastěji používaných jmen u novorozenců. Do roku 1951 bylo jméno Josef nejčastější křestním jménem v Česku.^[3]

První jarní den (jarní rovnodennost)

Loňskou jarní rovnodennost jsme si užili, neboť počasí i

teploty nám nadělily krásný den. Vloni počátek jara připadl na 20. března. Jaro začalo ve 5:30, kdy Slunce opět protnul nebeský rovník a začalo stoupat na severní obloze stále výše nad obzor.

Letos začíná astronomické jaro (jarní rovnodennost) opět 20. března, avšak o něco později než v minulém roce. Astronomové vypočetli počátek jara na 11 hodin a 28 minut. A za rok se jara dočkáme v pozdních odpoledních či téměř večerních hodinách.

Letní čas

K přechodu na **LETNÍ ČAS** dojde 26. března 2017 z 2:00 na 3:00.

K přechodu na **ZIMNÍ ČAS** dojde 29. října 2017 z 3:00 na 2:00.

Den vody.

Světový den vody

22.3.

Přímo 22. 3. se uskuteční tradiční setkání vodohospodářů v Kongresovém centru v Praze. Světový den vody se slaví pravidelně už od r. 1993 vždy 22. 3. Vznikl na popud Konference OSN o životním prostředí (UNCED) a byl schválen Valným Shromážděním OSN.

14.3. 2017 mezinárodní den akcí pro řeky a proti přehradám.

Akce odpad zdrojem 2017 aneb jak efektivně zavádět oběhové hospodářství na komunální úrovni.

Připomínáme i

2.3.Mezinárodní den boje spisovatelů za mír.

10.3.Evropský den památky obětem terorismu.

20.3.Světový den divadla pro děti a mládež.

27.3.Světový den divadla.

28.3.Den učitelů v ČR.

MRAVENČÍ LISTY č.1

28.3.2017 v ČR je významný Dnem učitelů. Celosvětově se slaví den učitelů až 5. října, ale v České republice připadá tento den právě na 28. března, kdy si připomínáme výročí narození Jana Ámose Komenského (28.3.1592). Součástí oslav je i každoroční předávání cen a vyhlašování výsledků ankety Zlatý Ámos pro nejlepší učitele.

Jestliže vás zajímá politika a dění kolem nás pojďme se zastavit u organizace NATO. Zeptali jsme se bývalého pana senátora Daniela Kroupy:

Co je NATO?

"Kdyby naší republiky hrozilo, že na ni nějaký nepřítel zaútočí, demokratické státy, sdružené v NATO nám přijdou na pomoc. Pošlou své armády pod společným velením a nepřítel porazí. Protože to naši nepřátelé vědí, netroufají si na nás útočit a máme od nich pokoj. Když nemohou útočit, tak alespoň to NATO pomlouvají."

Co se dělo v parlamentu při schvalování vstupu do NATO?

"Proti našemu vstupu do NATO vystupovali komunisté, protože věděli, že bude-li naše republika v této organizaci, nebudou moci povolát cizí armádu, která by nás okupovala a komunisty dosadila do vlády - tak to komunisté udělali v roce 1968. Proti našemu vstupu do nato vystupovali v parlamentu také lidé, kteří se domnívali, že nám momentálně nic nehrozí a že tak to bude vždycky. Vstup do NATO si rovněž nepřáli lidé, kteří se domnívali, že by bylo lepší domluvit se s našimi možnými nepřáteli, že na nikoho nebudou útočit. To bylo ale dětinské, protože ti naši možní nepřátelé již mnohokrát v minulosti uzavřeli dohody, že nebudou útočit a stejně je porušili, kdykoli se jim to hodilo.

Povídky, tvorba a ostatní očima Mravence.

Léto vlčích máků.

Dne ubývá a vy se procházíte po louce. Ve tváři je napsaná žízeň pomalém potoce. Chcete navštívit Golanské výšiny a slunce stačí hřát do vysněného lesa. Srnky, hadi, štíři, všechno je vám bližší. Řekněme jedna houba je dobrá na smaženici. Vítr, stíny a pot, který se line po vašem těle. Nakrájíte svačinu, dopřejete i vínu. Vlčí máky cvičí prostnou a vy hazardujete na mostě sklonit –li se pro jeden nebo více. Rozkvetou pro louku, rozkvetou pro řeku a vy pochopíte, co vás dělá starší.

Jak jsme slavili masopust

Masopust neboli karnevalové období bylo v minulosti období od Tří králů do Popeleční středy. Popeleční středou začíná postní období před Velikonocemi. Maškarní zábava, která probíhala zpravidla na masopustní úterý, tedy v úterý před Popeleční středou, byla vyvrcholením masopustu.

U nás v Mravenci slavíme masopust už několik let. Máme vyrobené karnevalové masky a tančíme nebo zpíváme. Nezapomínáme ani na karnevalový průvod a soutěž o nejhezčí masku. Součástí oslav je samozřejmě v samém víru masopustních oslav výborné masopustní hodování.

Už se také v březnu blíží kvapem období Velikonoc, které se sice slaví tentokrát až v dubnu, ale něco si o nich můžete přečíst už teď.

Velikonoce

Velikonoce jsou nejvýznamnější křesťanský svátek {Katechismus katolické církve čl. 1166–1171}, který je oslavou

zmrtvýchvstání Ježíše Krista. K tomu podle křesťanské víry došlo třetího dne po jeho ukřižování.

Já osobně mám období velikonoc a jejich oslav velmi rád. Od mala je tento zvyk pro mě opravdový svátek. K velikonočům patří obyčejně jako malování vajiček a kraslic, to platí pro ženy a chlapci a muži pletou pomlázku, kterou na velikonoční pondělí takzvaně „Vyšupou“ dívky a slečny aby dostali kraslice či čokoládové zajíčky nebo jiné. Za odměnu je mohou ženy polít vodou nebo voňavkou. Peče se také mazanec.

Přichází už jaro, kvetou kočky a jehnědy, ptáci zpívají a příroda se probouzí.

ABECEDA jara

Všechno kvete v rozpuku, tráva, stromy, kytky, sníh dostává záduchu, slunce vstává brzičko. Koloseum trávy začíná mít nitky. Přijďte brzy domů naše hodná babičko.

TRIČKO

Paničky Windsdorské zkoumají zákony kam prý se chodí a kam prý se nechodí. Je to jak tričko, co prý se hodí a nebo nehodí.

Telefonický omyl

Haló jste tam - já vám volám. Slyšíte nevíte, vzbudte mě v půl osmé o to vás prosím.

Tráva

Trávo, trávo, jak jsi sladká pro kůzlátka, pro housátka a co štávy pro včeličky přichystaly jetelíčky !!

Kdo je malý ten si zpívá – a těm starším copak zbývá?

Přidat se k těm písním taky, zahnat všechny mraky.

MRAVENČÍ LISTY č.1

Gratulujeme :

K svátku vše nejlepší , hodně zdraví, spokojenosti, štěstí a pohody přejeme :

6.3.
panu Miroslavu Schovánkovi

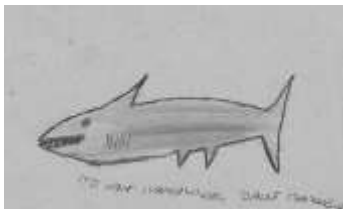

19.3.
panu Josefu Petříčkovi

„K narozeninám chtěl bych Ti dát více než se obvykle dává k narozeninám. Hádej proč přišel jsem dneska k vám, za zády schovávám květ, abych popřál Ti k věnečku let. Nastav pusku a do vázy kytku dej, postav na kafe, dva cukry mám rád, koupil jsem „Člověče nezlob se“, budu do rána bláznit a hrát. Tak všechno nejlepší, zdraví a tak, ať všechno Ti jde, tak jak chceš, sám nejlíp víš, co se má Ti přát, a nám stačí, že žiješ a že seš.“

23.3. Jan Kopa

NAPROSTÝ DŮKAZ

Karel Čapek

"Viš, Toníku," povídal vyšetřující soudce Mates svému nejbližšímu příteli, "to je věc zkušenosti; já nevěřím žádným výmluvám, žádnému alibi a žádnému povídání; já nevěřím obviněnému ani svědkům. Člověk lže, i když ani nechce; tak třeba takový svědek ti přísahá, že proti obviněnému nechová žádné nepřátelství, a přitom sám neví, že ho v hloubi duše, viš, v podvědomí nenávidí z nějaké té potlačené nenávisti nebo žárlivosti. Všecko, co ti vypovídá obviněný, je předem vymyšlené a narařčené; všecko, co ti vypovídá svědek, se může řídit vědomým nebo i nevědomým úmyslem obviněnému pomáhat nebo přitížit. Holenku, to já znám: člověk je naskrz prolhaná potvora.

Čemu tedy věřím? Náhodě, Toníku; takovým těm mimovolným, bezděčným, nebo jakpak bych to řekl, nekontrolovaným hnutím nebo činům nebo slovům, které člověku tu a tam uklouznou. Všecko se dá falšovat nebo nastrojít, všecko je přetvářka nebo nějaký záměr, jenom náhoda ne; to se pozná na první pohled. Já ti mám tuhle metodu: sedím a nechám lidi brebentit, co si předem vymysleli a nachystali; dělám, jako bych jim věřil, ještě jim pomáhám, aby jim huba líp jela, a číhám, až z nich vyletí nějaké to bezděčné, nechtěné slovíčko; viš, na to musí být člověk psycholog. Některý vyšetřující soudce má taktiku obviněného splést; proto mu pořád skáče do řeči a zmate ho

MRAVENČÍ LISTY č.1

tak, že se mu ten janek nakonec přizná třeba i k tomu, že zavraždil císařovnu Alžbětu. Já chci naprostou jistotu; proto pomaloučku, trpělivě čekám, až mně z toho soustavného lhaní a vytáčení, kterému se odborně říká výpověď, blýskne mimovolný kousek pravdy. Víš, čistá pravda se v tomhle slzavém údolí vyskytne jenom z nedopatření: jen když se lidský tvor nějak podřekne nebo přehmátne.

Poslechni, Toníku, já před tebou nemám žádné tajnosti; jsme přece kamarádi od klukovských let - vždyť víš, jak ti nařezali, když já jsem rozbil okno. Nikomu bych to nepovídal, ale já se ti tak za něco stydím, že to musí ze mne ven; to je marné, člověk se potřebuje zpovídat. Já ti řeknu, jak se mně ta má metoda zrovna teď osvědčila v mém . . . v mém nejsoukromějším životě; zkrátka v mém manželství. A pak mně řekni, prosím tě, že jsem byl blbec a hrubec; patří mně to.

Člověče, já no, já jsem podezíral svou Martičku; zkrátka žárlil jsem jako blázen. Já jsem si ti vzal do hlavy, že má něco s tím . s mladým tento . . . já ho budu jmenovat Artur; já myslím, že ho ani neznáš. Počkej, já nejsem žádný negr; kdybych věděl jistě, že ho miluje, řekl bych, Martičko, rozejdeme se. Ale to je to nejhorší, já jsem žádnou jistotu neměl; Toníku, nemáš ponětí, jaká to jsou muka. Hergot, to byl šeredný rok! To víš, jaké voloviny takový žárlivý manžel provádí: stopuje, číhá, služby vyslýchá, scény dělá . . . Ale teď si vem, že jsem náhodou vyšetřující soudce; člověče, můj rodinný život za poslední rok, to byl ustavičný křížový výslech od rána až . . . až zase do postele.

Obviněná, chci říci Martička, se držela skvěle; i když plakala, i když uraženě mlčela, i když vypovídala, kde po celý den byla a co dělala, pásl jsem nadarmo po tom, že se nějak podřekne nebo prozradí. To víš, lhala mně často, chci říci, lhala obyčejně, ale to už je takový ženský zvyk; ženská ti ani pořádně neřekne, že byla dvě hodiny u modistky -vymyslí si, že byla u zubaře nebo na hřbitově u maminčina hrobu. Čím víc jsem ji trápil - Tondo, žárlivý chlap, to je horší než vzteklý pes -čím víc jsem ji kujonýroval, tím míň jistoty jsem měl. Každé její slovo, každou její vytáčku jsem desetkrát obracel a kuchal; ale nenašel jsem nic než ty obyčejné záměrné polopravdy a pololži, ze kterých pozůstává normální lidský styk a manželství zvlášť, no víd'. Já vím, jak přítom bylo mně; ale když tak povážím, co přítom zkusila chudák Martička, tak bych si, člověče, nejraději nafackoval.

Tak letos jela Martička do Františkových Lázní - to víš, ty ženské věci a tak, zkrátka vypadala špatně. To se ví, já ji tam nechal hlídat -takového mrzkého chlapa jsem platil, který se tam ostatně válel jen po hospodách . . . To je zvláštní, jak se celý život korumpuje, když to v jedné jediné věci s tebou není v pořádku; jsi celý nečistý, máš-li na jediném místě skvrnu. Martička mně psala tak nějak nejistě a zakřiknutě . . . jako by nevěděla o čem; to se rozumí, já jsem se v těch dopisech šťoural a hledal mezi řádky . . . Jednou teda jsem od ní dostal dopis, adresa byla „František Mates, vyšetřující soudce“ a tak dále; a když to otevru a vyndám její list, vidím nadpis: Drahý Arture!

Člověče, mně klesly

ruce. Tak tady to konečně je. To se tak někdy stane, když člověk píše víc dopisů, že je strčí do nepravých obálek. Víd', Martičko, to je hloupá náhoda, co? Až mně jí, hochu, bylo líto, že se mně tak vydala do rukou.

Nemysli si, Toníku, mé první hnutí bylo, abych ten dopis, určený tomu . . . tomu Arturovi, ani nečetl a poslal jej zpátky Martičce; já bych to v každém případě udělal, ale žárlivost je špinavá vášeň a svinstvo; kamaráde, já jsem si ten dopis přečetl a já ti jej ukážu, protože jej nosím s sebou. Tak se podívej, co v něm je:

Pokračování příště.

*Redakční rada:
Milan Pulec, Editka Černá*